

# Jumalallinen pakkomielle

Uskon kilpi, sp 11.6.2006

## Francis Frangipane: The Divine Obsession

On olemassa kolmenlaisia kristittyjä. Suurin ryhmä koostuu sellaisista, jotka käsittävät maailman syntisyyden ja turmeltuneisuuden ja pitävät tätä asiantilaa mahdottomana muuttaa. He arvioivat hengelliset kykynsä ja päätyvät siihen tulokseen, että he ovat likimain voimattomia muuttamaan maailmaa ympärillään. Kyvyttöminä hallitsemaan tilannetta he vetäytyvät jonkinlaisen välinpitämättömyyden kuoreen. Useimmat eivät kuitenkaan ole syvimmältään välinpitämättömiä. Heidän sielunsa murehtii samoin kuin Lootin kohdalla tapahtui (ks. 2.Piet.2:7-8.) ympärillä elävien ihmisten moraalitonta käytöstä. Ilman hengellisiä voimavaroja heidän sisäinen palonsa on heikentynyt kohdistamaan huomiota vain omaan perhekuntaan ja omiin tarpeisiinsa.

Toinen uskovien ryhmä koostuu niistä, jotka mieluummin asettuvat vastustamaan pahan rintamaa kuin piiloutuvat siltä. Vaikka he ovat lukumäärältään pienempi ryhmä kuin edellinen, he eivät ole millään tavalla välinpitämättömiä - oikeastaan he ovat juuri päinvastaisia. He hyökkäävät raivokkaasti jumalattomien mädännäisyyttä vastaan ja protestoivat pahojen häpeämättömyyttä. He takovat nyrkkiään saarnastuolissa ja mesoavat kadulla - he ovat sekä äänekkäitä että aina näkyvillä. Heidän kykynsä tuottaa myönteistä muutosta yhteiskuntaan on kuitenkin kumoutunut heidän omaan kielteisyytensä ja raivoonsa. Heidät luonnehditaan tuomitseviksi ja äärimmäisyyksiin meneviksi ja sen vuoksi myös sivuutetaan. Useimmat syntiset eivät yksinkertaisesti siedä heidän jyrkkää lähestymistapaansa.

Molemmat ryhmät vilpittömästi haluaisivat meidän kulttuurimme muutosta. Sama ongelma kuitenkin vaivaa molempia: he ovat vaivattuja siitä, että maailma on jumalaton, mutta samaan aikaan heitä ei suuremmin vaivaa, että heidän oma sydämensä on vielä kaukana Kristuksen kaltaisuudesta. He eivät oikein ymmärrä, mikä on Jumalan sydämessä tärkeintä, eli hänen haluaan muuttaa seurakunta Kristuksen kuvan kaltaiseksi.

## **Maailmaa muuttavia ihmisiä tarvitaan**

Tämä keskittynyt intohimo muuttua Kristuksen kaltaiseksi on se asia, joka erottaa kolmannen ryhmän kahdesta muusta. Vaikka tämä ryhmä on pienin, se on tehokkain. Läpi historian nämä ovat olleet maailmaa muuttava voima. Nämä yksilöt ovat niitä,

jotka ovat ymmärtäneet Jumalan tärkeys-järjestyksen. He ymmärtävät, että syvin ilmaisu Jumalan tahdon tekemisestä on nähdä Hänen Poikansa tulevan esiin uskovan elämässä. Vaikka he ovatkin syvästi myötätuntoisia kadotettuja kohtaan, heidän pääasiallinen tavoitteensa ei ole koskettaa lähimmäistensä sydämiä, vaan koskettaa Jumalan sydäntä. He tietävät, että jos he onnistuvat ilahduttamaan Jumalaa, silloin Jumalan Hengen voima kulkee heidän edellään. Jumala itse tulee ja muuttaa heidän ympärillään olevien ihmisten sydämet.

Minun näkyäni on tuoda esiin ja nostaa kunniaan Kristuksen kaltaisen elämän voima. Tämä voimelu on kaikessa, mitä kirjoitan, mitä opetan, mitä tuon esiin mediassa. Mikä tärkeintä: minun vilpittömän tavoitteeni on tulla itse Hänen kaltaiseksi.

Halu ja nälkä olla todella Kristuksen kaltainen oli Paavalin menestyksen salaisuus. Hän kirjoitti: *Minä tahdon tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemisensa voiman ja tulla hänen kaltaiseksi osallistumalla hänen kärsimyksiinsä ja kuolemaansa (Fil.3:10).*

Paavalin intohimo löysi toteutuksensa yhden taivaallisen tavoitteen muodossa: *tulla hänen kaltaiseksi* Jeesuksen elämän ja voiman omistamiseksi. Apostolin päämäärä ei ollut vain tavoittaa maailma, vaan tuntea Kristus Jeesus, Herransa. Ne tulokset, joita Paavali saavutti - seurakuntien perustaminen, Uuden Testamentin osien kirjoittaminen, sielujen voittaminen, ihmetekojen tekeminen hengellisten lahjojen kautta ja pysyminen kestäväenä kauheiden kärsimysten aikoina - olivat kaikki sivutuotteita hänen suuresta intohimostaan oppia tuntemaan Kristus.

Samalla tavoin meidän kohdallamme Isän välitön ja tärkein tavoite seurakunnan suhteen on Kristuksen kaltaisuus. Hän pelastaa meidät tehdäkseen uudeksi. Jotkut ovat sitä mieltä, että Isän tavoite on voittaa kadotettuja sieluja. Mutta jos tämä olisi hänen korkein päämääränsä, hän yksinkertaisesti pelastaisi ihmiset itse ja sivuuttaisi seurakunnan. Eikö hän olekin näyttänyt toteen Paavalin kääntymyksen kautta, että hänen mahdollisuutensa ovat rajattomat? Eikä hän käännyttänyt ylpeän kuningas Nebukadnessarinkin sydämen, niin että tästä tuli nöyrä mies, joka antoi kunnian Jumalalle? Kuka voisi vastustaa häntä, joka on vastustamaton? Mutta oman kunniansa esille tuomisen sijasta hän kuitenkin on päättänyt tavoittaa kadotetut sielut uudeksi luotujen omiensa kautta.

Tämä on, hyvät ystävät, meidän olemassaolomme kirkas salaisuus: Kaikkivaltiaan päämäärä on ikuisuuksista alkaen ollut luoda miehistä ja naisista uusi ihmisrotu, joka kestätyään koetuksensa tässä turmeltuneessa ja väkivaltaisessa maailmassa, tuo esiin Kristuksen kaltaisuuden ja hänen kuvansa (ks.1.Moos.1:27). Jumala kutsuu tätä taivaallisen luonnon omaavaa kansaa, seurakuntaansa, "uudeksi luomukseksi" (2.Kor.5:17).

## Pyhä pakkomielle

Olla rakastunut merkitsee sitä, että ihmisellä on pakkomielle rakastetustaan. Pakkomielle tarkoittaa, että "ajattelee koko ajan samaa asiaa". Tässä mielessä Isällä on pakkomielle täyttää kaikkeus Jeesuksen Kristuksen hengellä. Alkaen menneistä ikuisuuksista ja tuoden esiin esikoisensa ajallisuuden kohdusta ja jatkaen työtään uuden luomiseksi seurakuntansa kautta, Isä haluaa yhdistää lopulta kaiken yhdeksi Kristuksessa (Ef.1:10). Meidän tavoitteemme on tehdä yhteistyötä hänen kanssaan tässä yhdistämisessä, jotta elämämme tulisi liitettyksi Kristukseen.

Niinpä, jos Isällä on pakkomielle Pojastaan, niin antautukaamme tekemään Jumalan tahtoa omaksumalla sama pakkomielle. Jeesushan rukoili, että se sama rakkaus, jolla Isä rakasti Poikaa, olisi heissä (Joh.17:26). Me voimme vastaanottaa ja tulla täyteen samaa rakkautta, jolla Isä rakastaa Poikaansa. Voimme tulla tuntemaan taivaallisen pakkomielteen.

Niinpä voimme tutkia, mitä tarkoittaa olla Kristuksen kaltainen, ja tavoitella sitä. Antautukaamme taivaallisen pakkomielteen valtaan nähdäksemme, kuinka luomakunta ja me siinä mukana tulemme kaikki yhdeksi Kristuksessa. Vasta siinä uudeksi luomisessa me löydämme ja voimme täyttää Jumalan ihmeellisen pakkomielteen: hänen Poikansa ilmestymisen maailmassa. Kun tulemme sille kynnykselle, missä Kristus meissä tulee esiin, me löydämme sen Kristuksen kaltaisen elämän voiman, joka koskettaa Jumalan sydäntä.

*Isä, valtaa minun sydämeni niin, että sen täyttää sama pakkomielle Poikaasi kohtaan kuin sinullakin on. Anna minun imeä hänen täyteytensä itseeni niin, että se syrjäyttää minusta muut tavoitteet, niin että yhdellä vilkaisulla Jeesuksen puoleen minun koko olemukseni täyttyy samalla mielihyvällä kuin sinunkin.*

Francis Frangipane

Copyright 2006 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on [www.frangipane.org](http://www.frangipane.org)